

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 24 sierpnia 2012 r.

DOLiS/DEC – 792/12

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 w związku z art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Państwa J i M B, o ponowne rozpatrzenie sprawy ich skargi na udostępnienie ich danych osobowych w zakresie numeru księgi wieczystej urządzonej dla nieruchomości, której byli współwłaścicielami oraz sygnatur spraw sądowych, w których przysługiwał im status stron, zawartych w „Protokole kontroli problemowej w Urzędzie Gminy S” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. oraz w „Protokole z kontroli doraźnej prowadzonej w trybie uproszczonym w Starostwie Powiatowym w K” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. przez Wojewodę L, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej L Urzędu Wojewódzkiego, rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 9 stycznia 2012 r. (znak: DOLiS/DEC – 16/12/),

- 1) uchylam decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 9 stycznia 2012 r. (znak: DOLiS/DEC – 16/12) w części dotyczącej jej pkt 1 i w tym zakresie postępowanie umarzam,**
- 2) w pozostałym zakresie ww. decyzję utrzymuję w mocy.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu [...] kwietnia 2011 r. wpłynęła skarga Państwa J i M B, zwanych dalej Skarżącymi, na udostępnienie ich danych osobowych w zakresie numeru księgi wieczystej urządzonej dla nieruchomości, której byli współwłaścicielami oraz sygnatur spraw sądowych, w których przysługiwał im status stron, zawartych w „Protokole kontroli problemowej w Urzędzie Gminy S” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. oraz w „Protokole z kontroli doraźnej prowadzonej w trybie uproszczonym w Starostwie Powiatowym w K” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. przez Wojewodę L, zwanego dalej Wojewodą, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej L Urzędu Wojewódzkiego, zwanej dalej stroną BIP LUW.

Skarżący wnieśli o cyt.: „(...) wszczęcie postępowania administracyjnego i wydanie decyzji nakazującej L Urzędowi Wojewódzkiemu usunięcie ze strony Biuletynu Informacji Publicznej L Urzędu Wojewódzkiego protokołu z kontroli w Urzędzie Gminy w S z dnia [...] listopada 2009 oraz protokołu pokontrolnego w Starostwie Powiatowym w K z dnia [...] listopada 2009 lub też wykreślenie z w/w protokołów danych pozwalających na identyfikację autorów skargi oraz sprostowanie nieprawdziwych informacji zawartych w przedmiotowych protokołach, które zostały wskazane w zastrzeżeniach złożonych na piśmie do wystąpień sporządzonych przez urzędników LUW”, w zakresie m. in. informacji o złożeniu Wójtowi Gminy S przez Panią J B wniosku o udostępnienie informacji w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.).

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor ustalił następujący stan faktyczny.

- 1) W dniu [...] lutego 2009 r. do L Urzędu Wojewódzkiego wpłynęło pismo Skarżących, w którym zwrócili się oni o przeprowadzenie kontroli przestrzegania instrukcji kancelaryjnej w Urzędzie Gminy S oraz Starostwie Powiatowym w K.
- 2) W dniach od [...] sierpnia 2009 r. do [...] listopada 2009 r. przeprowadzona została kontrola problemowa w Urzędzie Gminy S. Celem kontroli było ustalenie stopnia realizacji zadań wykonywanych przez ten podmiot a także wyjaśnienie okoliczności podniesionych w piśmie Skarżących dotyczącym przestrzegania instrukcji kancelaryjnej.
- 3) W dniach od [...] sierpnia 2009 r. do [...] listopada 2009 r. została przeprowadzona kontrola doraźna w trybie uproszczonym w Starostwie Powiatowym w K, której celem było wyjaśnienie okoliczności podniesionych w piśmie Skarżących dotyczących przestrzegania instrukcji kancelaryjnej w kontrolowanym podmiocie.
- 4) W wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych Wojewoda L wskazał w szczególności, iż cyt.: „Potwierdzam fakt umieszczenia protokołów kontroli problemowej w urzędzie Gminy S oraz kontroli doraźnej w starostwie Powiatowym w K na stronach BIP LUW w L. Pragnę

jednocześnie dodać, że wszelkie dane pozwalające na identyfikację osób fizycznych zostały przed umieszczeniem na stronach BIP zakryte. Pragnę dodać, że stosownie do art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (...), księgi wieczyste są jawne. Powyższy przepis wyraża zasadę tzw. formalnej jawności ksiąg wieczystych, będącej istotą instytucji ksiąg wieczystych »Księgi te bowiem mogą spełnić należycie swoją funkcję ustalenia stanu prawnego nieruchomości tylko wtedy, gdy są dla każdego dostępne, a ich treść jest jawna. Jawność formalna nie ogranicza jednak tylko do swobodnego dostępu do ksiąg, ale jej naturalnym skutkiem jest fakt, że skoro każdy może się z nimi zapoznać, to nikt nie może zasłaniać się nieznajomością wpisów ani wniosków, o których uczyniono w księdze wieczystej wzmiankę« Stanisław Rudnicki, Komentarz do ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Warszawa 2005 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis 9wydanie IV) ss. 512)». Odnosząc się natomiast do udostępnienia sygnatur spraw sądowych, w których Skarżącym przysługiwał status stron, wskazano, iż w ocenie organu sygnatury te nie stanowią danych osobowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą.

Na podstawie poczynionych ustaleń Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w dniu 9 stycznia 2012 r. wydał decyzję administracyjną (znak: DOLiS/DEC – 16/12), w której w pkt 1 nakazał Wojewodzie wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Państwa J i M B poprzez usunięcie ze strony internetowej BIP LUW ich danych osobowych w zakresie numeru księgi wieczystej urządzonej dla nieruchomości, której byli współwłaścicielami, zawartych w „Protokole kontroli problemowej w Urzędzie Gminy S” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. oraz w „Protokole z kontroli doraźnej prowadzonej w trybie uproszczonym w Starostwie Powiatowym w K” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. przez Wojewodę, natomiast w pozostałym zakresie odmówił uwzględnienia wniosku Skarżących.

W dniu 25 stycznia 2012 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo Skarżących stanowiące wniosek o ponowne rozpatrzenie przedmiotowej sprawy. W treści ww. wniosku Skarżący podnieśli cyt.: „(...) nie możemy się zgodzić ze stanowiskiem GODO, iż sygnatury wyroków i orzeczeń z podaniem nazw instytucji je wydających i miejsca ich urzędowania, w których to postępowaniach mieliśmy status strony, nie stanowi danych, w oparciu o które można zidentyfikować osobę, a zatem nie podlegają one usunięciu z protokołów mających status informacji publicznej zamieszczonej w internecie na stronie BIP. Na poparcie tej tezy GODO przytoczył przepisy kpc i ppsa, które jakoby umożliwiają wgląd w akta postępowań jedynie ich stronom i uczestnikom. W rzeczywistości cytowane przepisy mówią, iż nie tylko strony, ale każdy kto dostatecznie

uzasadni potrzebę przejrzenia akt i uzyskania z nich odpisów może je otrzymać za zezwoleniem przewodniczącego (...). Dalej Skarżący wskazali cyt.: „(...) jako dowód, że taka możliwość istnieje, przedkładamy kopię wniosku wystosowanego przez J B do Wojewody L z dnia [...] listopada 2011 r., w którym powołując się na ustawę o dostępie do informacji publicznej wystąpiła o doręczenie jej wniosku Wójta Gminy S skierowanego do Sądu Rejonowego w J L i otrzymanej z sądu korespondencji. Wnioskodawczynie nie będąc więc stroną ani postępowania kontrolnego prowadzonego przez L Urząd Wojewódzki ani stroną postępowania [...] w Sądzie Rejonowym w J L otrzymała na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej dokumenty z zawartymi w nich danymi osobowymi (...). W taki sam sposób każdy z obywateli (...) może mieć wgląd w te sprawy (...) i to bez anonimizowania danych osobowych (...). Należy podkreślić, iż postępowania, których sygnaturę ujawniają protokoły kontroli dotyczą prywatnych spraw naszej rodziny (...)”. Dodatkowo Skarżący wskazali, że część dokumentów wymienionych w przedmiotowych protokołach posiada „wady”. Przykładowo podali, iż takim dokumentem jest pismo z Sądu Rejonowego w J L z dnia [...] sierpnia 1986 r. ze sprawy o sygn. [...], gdzie jako spadkodawcę wskazano Pana J B, podczas gdy taka osoba nie istniała. W ocenie Skarżących cyt.: „(...) tak jak w przypadku uznania przez GODO zbędnego dla sprawy ujawnienia w protokołach kontroli numeru księgi wieczystej, tak i w przypadku ujawnienia sygnatur orzeczeń, nazw instytucji i miejsca ich urzędowania, dane te są zbędne w protokołach i nie powinny być w nich zachowane (...)”. Dodali również cyt.: „(...) zapoznaliśmy się z funkcjonującymi w internecie orzeczeniami sądów administracyjnych, w których uzasadnieniach nie podaje się szczegółowych danych o toczących się postępowaniach przed innymi organami jeśli te postępowania dotyczą indywidualnych spraw osoby fizycznej (...)”. Wobec tego cyt.: „(...) protokoły kontroli (...) jako że są skierowane do ogółu społeczeństwa, a nie do stron postępowania, nie mogą zawierać takich danych jak sygnatura sprawy, nazwa organu ją rozpatrującego i miejsce jego urzędowania oraz datę wydania orzeczenia, ponieważ każde w wymienionych postępowaniach dotyczyło indywidualnej sprawy osoby fizycznej, a przedmiot kontroli w przywołanych urzędach nie miał związku z tymi postępowaniami (...)”.

Następnie, w dniu 20 lutego 2012 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo Wojewody z dnia 14 lutego 2012 r. (znak: [...]), w którym Wojewoda oświadczył cyt.: „(...) stosując się do wydanej decyzji, usunięto numery ksiąg wieczystych z protokołów kontroli problemowej w Urzędzie Gminy S i kontroli doraźnej w Starostwie Powiatowym w K opublikowanych na stronach BIP L Urzędu Wojewódzkiego w L”. Za pismem z dnia 4 czerwca 2012 r. (znak: [...]) dodatkowo poinformowano cyt.: „(...) wzmiankowane protokoły znajdują się na stronie o adresie [...] (...). Protokoły kontroli problemowej w Urzędzie Gminy S i kontroli doraźnej w Starostwie Powiatowym w K znajdują się obecnie na stronie 15 dokumentacji kontroli (...). Przedmiotowe protokoły zostały poddane anonimizacji zgodnie z decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 9 stycznia 2012 r., znak: DOLiS/DEC – 16/12 (...)”.

Po ponownym zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności wskazania wymaga, iż w doktrynie i orzecznictwie nie ma wątpliwości co do tego, iż organ wydający decyzję administracyjną jest obowiązany uwzględnić stan faktyczny ustalony w chwili wydania decyzji. Odnosi się to nie tylko do organu orzekającego w I instancji, ale również do organu wydającego decyzję w postępowaniu odwoławczym. Organ odwoławczy zatem jest obowiązany uwzględnić zmiany stanu faktycznego, jakie zaszły w sprawie w okresie między wydaniem decyzji I instancji i II instancji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lutego 1994 r., sygn. akt SA/Wr 1891/93; także: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 lipca 2000 r., sygn. akt V SA 102/2000; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 28 sierpnia 2008 r., sygn. akt III SA/Łd 66/08). Podkreśla to Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 lutego 1992 r. (sygn. akt II SA 49/92) wskazując, iż w postępowaniu administracyjnym organ odwoławczy nie może ograniczać się do stanu spraw z daty wydania decyzji przez organ I instancji, lecz musi uwzględniać stan faktyczny i prawny istniejący w dacie rozpatrywania odwołania.

Wobec powyższego wskazania wymaga, iż Wojewoda w piśmie z dnia [...] lutego 2012 r. (znak: [...]) skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczył, iż cyt.: „(...) stosując się do wydanej decyzji, usunięto numery ksiąg wieczystych z protokołów kontroli problemowej w Urzędzie Gminy S i kontroli doraźnej w Starostwie Powiatowym w K opublikowanych na stronach BIP L Urzędu Wojewódzkiego w L”.

W tej sytuacji stwierdzić należy, iż sformułowany przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w pkt 1) zaskarżonej ww. decyzji z dnia 9 stycznia 2012 r. nakaz został przez Wojewodę wykonany i w tym znaczeniu jest już bezprzedmiotowy, a co za tym idzie – konieczne jest uchylenie pkt 1) zaskarżonej ww. decyzji z dnia 9 stycznia 2012 r. i umorzenie postępowania w tym zakresie. W tym miejscu zasadne jest powołanie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 sierpnia 1995 r. (sygn. akt SA/Wr 96/95), w którym ww. Sąd stwierdził, że organ odwoławczy może umorzyć postępowanie co do istoty tylko wówczas, gdy w wyniku rozpoznania odwołania uchylił decyzję I instancji i stwierdził, że postępowanie przed tym organem jest bezprzedmiotowe (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa). Tożsame z niniejszym stanowisko organu wyrażone w decyzji o analogicznym stanie faktycznym zostało ponadto poparte przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 11 stycznia 2011 r. (sygn. akt II SA/Wa 1232/10).

Wskazać zatem należy, iż stosownie do art. 105 § 1 Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Z powołanego przepisu wynika zatem, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W

doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck Warszawa 2000, s 428). Jednocześnie, ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Wobec powyższego utrzymanie w mocy nakazu sformułowanego w pkt 1 ww. decyzji z dnia 9 stycznia 2012 r. byłoby bezprzedmiotowe, ponieważ został on wykonany, a tym samym nie istnieje już w tym zakresie stan naruszenia prawa, jaki istniał wskutek opublikowania przez Wojewodę danych osobowych Skarżących w zakresie numeru księgi wieczystej, której byli współwłaścicielami, w przedmiotowych protokołach kontroli na stronach BIP LUW.

Odnosząc się z kolei do zarzutów Skarżących sformułowanych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy sprowadzających się do tego, iż w ich ocenie z ww. protokołów kontroli winny zostać usunięte również sygnatury wyroków i orzeczeń z podaniem nazw instytucji je wydających i miejsc ich urzędowania, w których to postępowaniach Skarżący mieli status strony, ponownie wskazać należy, ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Zgodnie art. 6 ust. 1 ustawy za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Osobą możliwą do zidentyfikowania jest osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne (ust. 2). Informacji nie uważa się za umożliwiającą określenie tożsamości osoby, jeżeli wymagałoby to nadmiernych kosztów, czasu lub działań (ust. 3).

W świetle treści art. 7 pkt 2 ustawy, pod pojęciem przetwarzania danych osobowych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego (pkt 1), wglądu do dokumentów urzędowych (pkt 2), dostępu do posiedzeń

kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów (pkt 3). Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit a) tej ustawy udostępnieniu podlega informacja publiczna o danych publicznych, w tym treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności: treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć (tiret pierwsze); dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających (tiret drugie). W myśl art. 8 ust. 3 tej ustawy podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 (m.in. organy władzy publicznej), obowiązane są do udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej informacji publicznych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 3, pkt 4 lit. a) tiret drugie, lit. c) i d) i pkt 5. Podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą udostępniać w Biuletynie Informacji Publicznej również inne informacje publiczne.

Z powyższego wynika, że organy władzy publicznej uprawnione są do udostępniania informacji publicznej, jaką niewątpliwie jest dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających, w publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej. Podkreślenia wymaga jednak, że prawo to nie jest nieograniczone. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 2 ww. ustawy, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. W niniejszej sprawie wyłączenie ww. ograniczenia nie występuje, albowiem dane osobowe Skarżących ujawnione w udostępnionych dokumentach nie dotyczą osób pełniących funkcje publiczne, jak również Skarżący nie zrezygnowali z przysługującego im prawa do prywatności.

Wskazać ponadto należy, że na Wojewodzie L jako administratorze danych osobowych spoczywają konkretne obowiązki określone w ustawie o ochronie danych osobowych. Z punktu widzenia niniejszej sprawy istotny jest również obowiązek ustanowiony w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, zgodnie z którym administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Wyrażona w tym przepisie zasada adekwatności oznacza, że „swym rodzajem i swą treścią dane nie powinny wykraczać poza potrzeby wynikające z celu ich zbierania”(J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, Ochrona danych osobowych, Komentarz, Zakamycze 2004 s. 556).

Mając powyższe na względzie, ponownie podkreślić należy, iż w ocenie Generalnego Inspektora zamieszczenie w ww. dokumentach sygnatur spraw sądowych (cywilnej i administracyjnej), w których Skarżącym przysługiwał status stron, i udostępnienie tego rodzaju informacji, nie prowadzi do umożliwienia osobom zapoznającym się z tymi

dokumentami, pozyskania informacji o tożsamości Skarżących. Sygnatura sprawy sądowej bez powiązania z innymi informacjami odnoszącymi się do osób będących stronami tej sprawy nie pozwala na zweryfikowanie ich tożsamości. Udostępnienie zatem tych informacji nie narusza prawa do prywatności Skarżących.

Ponownie wskazać należy, iż dostęp do akt spraw sądowych jest uregulowany przepisami ustawy z dnia 17 listopada 1964 r., Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r., Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), zwanej dalej Kpc, oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r., Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002 r., Nr 153, poz. 1270 ze zm.), zwanej dalej Ppsa. Art. 9 Kpc stanowi, iż strony i uczestnicy postępowania mają prawo przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych akt. Podobnie przepis art. 12a § 2 Ppsa stanowi, iż akta sprawy udostępnia się stronom postępowania. Strony mają prawo przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych akt. Podkreślić zatem należy, iż poza stronami, względnie stronami i uczestnikami postępowania, inne podmioty nie mają prawa wglądu do akt sprawy, a zatem nie mają prawa do zapoznania się z danymi osobowymi uczestników tych postępowań.

Jednocześnie w tym miejscu wskazać należy, iż chybione są zarzuty Skarżących jakoby „nie tylko strony, ale każdy kto dostatecznie uzasadni potrzebę przejrzenia akt i uzyskania z nich odpisów może je otrzymać za zezwoleniem przewodniczącego”, czy też „każdy z obywateli mógł mieć wgląd w te sprawy i to bez anonimizowania danych osobowych”. Podkreślić bowiem należy, że ewentualne prawo wglądu w akta sprawy sądowej przez podmioty inne niż strony może być realizowane wyłącznie w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, przy zachowaniu wymogów z niej wynikających. Zatem argumenty Skarżących dotyczące tego, że Pani J B otrzymała z akt sprawy, w której nie przysługiwał jej status strony jakiś dokument, który nie został zanonimizowany, nie ma znaczenia dla niniejszej sprawy, bowiem w żadnym razie nie przesądza ani o prawidłowości, ani o legalności takiej praktyki, natomiast zasady udostępniania takich dokumentów wskazano wyżej, w szczególności winno to odbywać się z poszanowaniem prawa do prywatności (art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej).

Mając na względzie żądanie Skarżących dotyczące „sprostowania nieprawdziwych informacji zawartych w przedmiotowych protokołach, które zostały wskazane w zastrzeżeniach złożonych na piśmie do wystąpień sporządzonych przez urzędników LUW”, w zakresie m. in. informacji o złożeniu Wójtowi Gminy S przez Panią J B wniosku o udostępnienie informacji w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, ponownie wskazać należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może dokonywać oceny prawidłowości postępowań prowadzonych przez inne organy na podstawie właściwych przepisów prawa. Kontrola stosowania przez podmioty ustawy o dostępie do informacji publicznej następuje na podstawie przepisów Ppsa przez Sądy Administracyjne, nie jest zatem dokonywana przez Generalnego Inspektora. Powyższe znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. W wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn.

akt II SA 401/00) NSA stwierdził, że: „Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, (...), nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami”.

W związku z powyższym zaskarżona decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 9 stycznia 2012 r. w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w jej pkt 2 zostaje utrzymana w mocy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).